

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 909/16	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	
1	S. S. (poprzednio C.)	<u>Dwa czyny kwalifikowane z art. 284 § 1 k.k.</u> I. w dniu 14 kwietnia 2016 roku w W. przy ul. (...) dokonała przywłaszczenia mienia w postaci laptopa D., plecaka koloru czarnego z czerwonym logo S. W., butów koloru czarnego do garnituru, kurtki puchowej koloru niebieskiego N. czym	

spowodowała straty w wysokości 1600 zł na szkodę T. G.,

II. w nieustalonym dniu między 10.01.2016r. a 20.04.2016r. w W. przy ul. (...) dokonała przywłaszczenia mienia w postaci laptopa A. (...) One, tableta A. (...) wraz z ładowarką, telefonu LG E-40, telefonu S. X., bluzy P. koloru biało- czerwonego, bluzy P. koloru granatowo- niebieskiego, koszuli na długi rękaw w kratę koloru czarno-białego, słuchawek bluetooth, dekodera (...) z dostępem do internetu G., pamięci przenośnej USB, kosmetyków męskich, karty SIM do telefonu o nr (...), dwóch kart pamięci micro sd, karty internetowej P., odzieży ochronnej męskiej, dwóch par słuchawek, ładowarki przenośnej P., bluzy P. reprezentacji Polski, koszuli ze stójką koloru niebieskiego, dwóch koszul na krótki rękaw z klubu kibica marki P., saszetki z klubu kibica koloru czerwonego, latarki z paralizatorem, figurki słonia drewnianego, bezrękawnika koloru czerwonego Adidas, torby sportowej na ramię (...), koszuli z krótkim rękawem niebieskiej z obrazkiem kota, krótkich spodenek R. koloru czarnego czym spowodowała straty w wysokości nie mniej niż 859 zł na szkodę K. K. (1),

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Dnia 31 marca 2016 r. S. S. (uprzednio C.) zamówiła kurs taksówką Euro (...) spod (...) W. VII przy ul. (...) w W. do swojego mieszkania znajdującego się na ul. (...) w W.. Na umówione miejsce zgodnie z dyspozycją operatora Euro (...) przyjechał kierowca T. G.. W trakcie kursu ww. nawiązali ze sobą rozmowę, a w pewnym momencie T. G. zwierzył się S. S., że obecnie ma problemy z mieszkaniem. Kobieta nieoczekiwanie zaproponowała T. G., aby ten się do niej wprowadził. Mężczyzna skorzystał z propozycji i już następnego dnia wprowadził się do mieszkania S. S. położonego w W. przy ul. (...).</p> <p>Początkowo relacja stron układała się poprawnie. T. G. na prośbę S. S. w dniu 5 kwietnia 2016 r. udostępnił jej swój laptop marki D. o wartości 300 złotych wraz z wykupioną licencją o wartości 800 złotych.</p> <p>Jednak już po krótkim czasie stosunki między lokatorami uległy pogorszeniu, stąd T. G. w dniu 14 kwietnia 2016 r. zdecydował się wprowadzić z</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia S. S.</p> <p>Zeznania T. G.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia S. S.</p> <p>wizytówka</p> <p>Zeznania K. K. (1)</p> <p>Płyta Cd</p> <p>Paragony</p> <p>Płyta Cd</p> <p>Zeznania świadka K. W.</p> <p>Zeznania świadka Ł. K.</p> <p>Protokół zatrzymania</p> <p>Protokół przeszukania</p> <p>opinia sądowo-psychiatryczna</p> <p>uzupełniająca opinia sądowo-psychiatryczna</p> <p>dokumentacja lekarska</p> <p>karta karna</p>	<p>k. 63-65, 189-190</p> <p>k. 13v-15, 19v, 203-203v, 399v-400</p> <p>k. 63-65, 189-190</p> <p>k. 37</p> <p>k. 26-29, 191-193</p> <p>k.200</p> <p>k. 32-36, 187</p> <p>k. 200</p> <p>k. 237-238</p> <p>k. 252-253</p> <p>k.44-47</p> <p>k. 52-56</p> <p>k. 96-99</p> <p>k.110-114</p> <p>k. 66-84</p> <p>k.420</p>	

mieszkania, zabierając ze sobą w pośpiechu swoje rzeczy osobiste, które rzuciły mu się w oczy. Mężczyzna nie mógł jednak znaleźć w mieszkaniu laptopa marki D. dlatego zażądał jego zwrotu od S. S.. Kobieta zapewniła go, że zwróci mu go następnego dnia, kiedy tylko zabierze go z pracy, gdzie go zostawiła.

W dniu 15 kwietnia 2016 r. T. G. wysłał smsa do S. S., aby ta oddała mu laptopa, na co kobieta w odpowiedzi napisała, aby ten nie kłamał, bo laptopa już zabrał dzień wcześniej.

S. S. w dniu 14 kwietnia 2016 r. przywłaszczyła mienie nie tylko w postaci laptopa marki D., ale również plecaka koloru czarnego z czerwonym logo S. W. o wartości 200 złotych, butów koloru czarnego do garnituru o wartości 150 złotych, kurtki puchowej koloru niebieskiego N. o wartości 150 złotych. Łączna wartość przywłaszczonego mienia wynosiła kwotę 1600 złotych.

K. K. (1) w dniach 25/26 grudnia 2015 r. poznał S. S. podając się wówczas za Mecenasa Prawa Karnego i już dnia 5 stycznia 2016 r. mężczyzna wprowadził się wraz ze swoimi rzeczami do mieszkania kobiety położonego w W. przy ul. (...). Kobieta niebawem poinformowała partnera o

tym, że jest z nim w ciąży, w związku z czym K. K. (1) wspomagał ją również finansowo.

Związek stron początkowo układał się pomyślnie, jednak z czasem między nimi dochodziło do nieporozumień.

W dniu 10 stycznia 2016 r. kiedy K. K. (1) po powrocie z pracy wrócił do mieszkania i zobaczył przed drzwiami wejściowymi swoje wystawione rzeczy. Mężczyzna usiłował dodzwonić się do S. S. zarówno na telefon komórkowy jak i stacjonarny, ale kobieta nie odbierała od niego połączeń.

W nieustalonym dniu między 10 stycznia 2016 r. a 20 kwietnia 2016 r. S. S. przywłaszczyła mienie w postaci laptopa A. (...) One o wartości 300 złotych, tableta A. (...) wraz z ładowarką o wartości 499 złotych, telefonu LG E-40, telefonu S. X., bluzy P. koloru biało- czerwonego, bluzy P. koloru granatowo-niebieskiego, koszuli na długi rękaw w kratę koloru czarno-białego, słuchawek bluetooth, dekodera (...) z dostępem do internetu G., pamięci przenośnej USB, kosmetyków męskich, karty SIM do telefonu o nr (...), dwóch kart pamięci micro sd, karty internetowej P., odzieży ochronnej męskiej, dwóch

par słuchawek, ładowarki przenośnej P., bluzy P. reprezentacji Polski, koszuli ze stójką koloru niebieskiego, dwóch koszul na krótki rękaw z klubu kibica marki P., saszetki z klubu kibica koloru czerwonego, latarki z paralizatorem, figurki słonia drewnianego, bezrękawnika koloru czerwonego Adidas, torby sportowej na ramię (...), koszuli z krótkim rękawem niebieskiej z obrazkiem kota, krótkich spodenek R. koloru czarnego.

Łączna wysokość przywłaszczonego mienia wyniosła nie mniej niż 859 złotych.

T. K. przez krótki czas utrzymywał jeszcze kontakty z S. S..

W styczniu 2016 r. K. K. (1) o przywłaszczeniu rzeczy przez S. S. poinformował dzielnicowego Ł. K., a następnie telefonicznie K. W., który w okresie od lipca 2015 r. do stycznia 2016 r. sprawował nad nią nadzór kuratorski.

W dniu 6 czerwca 2016 r. dokonano zatrzymania S. S. oraz przeszukania mieszkania przy ul. (...) w W. w wyniku którego ujawniono:

- bluzę z dł. Rękawem koloru czerwonego marki P. (należącą do K. K. (1)) oraz

<p>- kurtkę puchową pikowaną z kapturem koloru granatowego marki N. (należącą do T. G.).</p> <p>Biegli psychiatrzy po zapoznaniu się m.in. z dokumentacją lekarską nie stwierdzi u S. S. objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali uzależnienie od leków uspokajających i opioidowych oraz nieprawidłowe cechy osobowości. Ten stan psychiczny nie znosił ani nie ograniczał jej zdolności do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność nie budzi wątpliwości.</p> <p>Dane osobopoznawcze S. S.: wiek 45 lat, średnie wykształcenie w zawodzie ogrodnika terenów zieleni, na utrzymaniu męża, leczona w PZP, karana sądownie.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

1.Ocena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Fakty dotyczące czynów z punktu I oraz II sentencji wyroku	<p>Częściowo wyjaśnienia S. S.</p> <p>Zeznania T. G.</p> <p>Zeznania K. K. (1)</p> <p>Zeznania świadka K. W.</p> <p>zeznania świadków:</p> <p>-Ł. K.</p> <p>-J. N.</p> <p>Płyta cd</p> <p>Paragony</p> <p>Protokół zatrzymania</p> <p>Protokół przeszukania</p> <p>Dokumentacja lekarska</p> <p>Karta karna</p> <p>opinie sądowo-psychiatryczne</p>	<p>Sąd za wiarygodne uznał wyjaśnienia oskarżonej jedynie w zakresie, w jakim przyznała się ona do znajomości z pokrzywdzonymi jak i tego, że zamieszkivali oni przez krótki czas wspólnie w jej mieszkaniu.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonej w powyższym zakresie znajdują potwierdzenie w całości pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie, w tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im wiary.</p> <p>Sąd oceniając zeznania pokrzywdzonego, nie dopatrył się w nich oraz w postawie pokrzywdzonego żadnych powodów, dla których pokrzywdzony miałby celowo obciążać oskarżoną. Również bezpośredni kontakt Sądu na rozprawie z pokrzywdzonym utwierdził Sąd w przekonaniu, iż w swoich zeznaniach T. G. kierował się wyłącznie chęcią obiektywnego przedstawienia przebiegu inkryminowanego zdarzenia. Wiarygodności</p>	

świadka w żaden sposób nie umniejsza fakt, że podczas pierwszych zeznań (16.04.2016 r.) prócz laptopa nie wymienił innych przywłaszczonych rzeczy przez oskarżoną, a zrobił to dopiero dnia 11.05.2016 r. Należy bowiem zauważyć, że pokrzywdzony z uwagi na nagłe pogorszenie relacji w pewnym pośpiechu wyprowadził się od oskarżonej, zaś składając zawiadomienie w dniu 16.04.2016 r. tj. dzień po otrzymaniu od oskarżonej sms z informacją, że laptopa rzekomo zabrał ze sobą już dzień wcześniej osnowę zawiadomienia skoncentrował na utraconym laptopie wraz z wykupioną licencją o łącznej wartości 1100 złotych jak również na sms z groźbami. Pokrzywdzony dopiero w dalszych zeznaniach zeznając już na spokojnie, w pełni sprecyzował przywłaszczony mienie. Na uwagę również zasługuje fakt, że drugie zeznania pokrzywdzonego korelują z protokołem przeszukania z dnia 06.06.2016 r. podczas którego ujawniono w mieszkaniu oskarżonej jego kurtkę puchową marki N.. Nie budziła wątpliwości również wartość podanej przez niego szkody, uznając, iż wartość poszczególnych przedmiotów jest realna.

Sąd oceniając zeznania pokrzywdzonego, nie dopatrył się w nich oraz w postawie pokrzywdzonego żadnych powodów, dla których pokrzywdzony miałby celowo obciążać oskarżoną, choć niewątpliwie pokrzywdzony czuł żal do oskarżonej z którą kiedyś łączyła go osobista relacja. Nie mniej jednak bezpośredni kontakt Sądu na rozprawie z pokrzywdzonym utwierdził Sąd w przekonaniu, iż w swoich zeznaniach K. K. (1) kierował się wyłącznie chęcią obiektywnego przedstawienia przebiegu inkryminowanego zdarzenia. Pokrzywdzony przy tym sprecyzował łączną wartość przywłaszczonego mienia, przy czym z uwagi na bezsporne ustalenie jedynie wartości tableta i laptopa, a braku wyceny pozostałych utraconych przedmiotów sąd ustalił wartość wyrządzonej szkody na kwotę nie mniejszą niż 859 zł. Na uwagę również zasługuje fakt, że zeznania pokrzywdzonego korelują z protokołem przeszukania z dnia 06.06.2016 r. podczas którego ujawniono w mieszkaniu oskarżonej jego bluzę marki P..

Ewentualne drobne rozbieżności, występujące w relacjach ww. świadków,

między zeznaniami składanymi przez nich w toku postępowania przygotowawczego a sądowego, zdaniem Sądu niedotyczące jednak najważniejszych okoliczności przedmiotowej sprawy, były nieistotne z punktu widzenia oceny ich wiarygodności.

Uzasadnieniem dla niepamięci świadków, co do pewnych szczegółów zdarzeń na rozprawie jest czasookres, jaki upłynął pomiędzy zdarzeniami a rozprawą.

Zeznania świadka wiarygodne na okoliczność sprawowania nadzoru kuratorskiego nad oskarżoną jak również poinformowania go przez K. K. (1) o przywłaszczeniu przez oskarżoną jego rzeczy.

Świadek jest dla oskarżonej osobą obcą, więc brak podstaw do uznania, że miałby interes w złożeniu zeznań niezgodnych z prawdą.

Zeznania świadków wiarygodne na okoliczność wykonywania obowiązków służbowych.

Świadców są dla oskarżonej osobami obcymi, więc brak podstaw do uznania, że mieliby interes w złożeniu zeznań niezgodnych z prawdą.

Dowód w postaci płyty Cd wiarygodny na

okoliczność utrzymywania kontaktów oskarżonej z K. K. (1), także po jego „wyprowadzce” w dniu 10 stycznia 2016 r.

Nie budziły wątpliwości Sądu także pozostałe dowody i dokumenty, zgromadzone w aktach sprawy. W ocenie Sądu dokumenty sporządzone zostały stosownie do regulacji określających ich formę i treść, przez osoby do tego uprawnione, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych; materiał ten nie był kwestionowany przez strony. W efekcie Sąd nie znalazł podstaw, by tym dokumentom odmówić wiary i uznał, że stanowią one dowód tego, co zostało w nich stwierdzone.

W ocenie Sądu opinie dotyczące oskarżonej należy uznać za sporządzoną w sposób prawidłowy. Zostały one przygotowane przez osoby legitymujące się wiedzą i doświadczeniem z dziedziny psychiatrii w oparciu o dokumentację medyczną oraz w oparciu o badanie sądowo-psychiatryczne. Ponadto opinie zostały przedstawione w sposób przejrzysty i zostały należycie uzasadnione. W ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do podważania ustaleń i wniosków wynikających

		z tych opinii. Nie ujawniły się również żadne okoliczności, które podważyłyby kompetencje lub bezstronność biegłych. Opinie są jasne i pełne.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>Częściowo wyjaśnienia S. S.</p> <p>Zeznania świadków:</p> <p>-K. K. (2) k. 238-239:</p> <p>-W. J. k. 273v</p> <p>-P. S. k. 273v</p> <p>-A. K. k. 274</p> <p>-G. O. k. 348v</p> <p>- K. J. k. 239</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, zdaniem Sądu nie są wiarygodne, bowiem są sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny i stanowią, w ocenie Sądu, przyjętą przez oskarżoną na potrzeby niniejszego postępowania linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za popełnienie zarzucanych jej czynów. W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie zmierzały jedynie do uwiarygodnienia jej linii obrony, że pokrzywdzeni nie zostawili żadnych rzeczy w jej mieszkaniu, albo też niektóre rzeczy stanowić miały prezent dla</p>	

		<p>niej (tablet A. - k. 144a) czy też rzeczy jak telefon (...), S. X., laptop A., tablet A., dekodery a należące do K. K. (1) zostały wspólnie przez nich zastawione w lombardzie</p> <p>Świadkowie nie posiadali wiedzy o przedmiotowych zdarzeniach, stąd ich zeznania były nieprzydatne dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie.</p>	
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I,II	S. S. (uprzednio C.)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W realiach niniejszej sprawy Sąd stanął na stanowisku, że oskarżona S. S. (uprzednio			

C.) działaniem swoim każdorazowo zrealizowała znamiona czynu z art. 284 § 1 k.k.,: przywłaszczyła bowiem mienie należące do T. G. i K. K. (1), którzy z nią wcześniej zamieszkiwali w jej mieszkaniu. Oskarżona miała świadomość, iż przedmioty nie są jej własnością, ale należą do pokrzywdzonych, którzy upominali się ich zwrotu.

Sąd uznał za udowodnione, że oskarżona działała umyślnie z zamiarem bezpośrednim rozporządzenia mieniem nienależącym do niej. S. S. (uprzednio C.) włączyła rzeczy do swojego majątku bez zamiaru zwrotu właścicielom, realizując tym samym animus rem sibi habendi, czyli zamiar zatrzymania rzeczy dla siebie.

Całość powołanych okoliczności skłoniła Sąd do uznania, że oskarżona działaniem swym wyczerpała każdorazowo znamiona przestępstwa typu podstawowego przywłaszczenia z art. 284 § 1 k.k., a nie przestępstwa kwalifikowanego przywłaszczenia z art. 284 § 2 k.k. Zgromadzony materiał dowodowy nie uprawnia bowiem do przyjęcia, aby oskarżona dokonała przywłaszczenia „niezgodnie z jej mieniem. W szczególności nie można

uznać, aby poprzez wprowadzenie się pokrzywdzonych do jej mieszkania doszło do powierzenia jej rzeczy osobistych do nich należących. Na marginesie Sąd pragnie wskazać, że również w opisie zarzucanych czynów oskarżonej nie wskazano znamienia przywłaszczenia „powierzonego” mienia.

Sąd przy tym zmienił opis czynu z pkt. II przypisanego oskarżonej poprzez zmianę daty, w której doszło do przywłaszczenia (nieustalony dzień między 10 stycznia 2016 r. (opuszczenie mieszkania przez K. K. (1)) a 20 kwietnia 2016 r. (do czasu złożenia przez niego zawiadomienia o przestępstwie) jak i ustalenia, że straty na szkodę K. K. (1) wynoszą nie mniej niż 859 złotych.

Wskazana została kwota przywłaszczonego mienia z uwagi na bezsporne ustalenie wartości laptopa A. A. One i tableta A. (300 złotych i 499 złotych), a pokrzywdzony K. K. (1) nie wskazywał wartości innych poszczególnych przedmiotów.

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. S.	I-III	I – 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym II – 1 (jeden) rok i 6 (sześć)	Wymierzając oskarżonej S. S. kary jednostkowe za popełnione czyny, Sąd kierował się względami opisanymi w art. 53 § 1 k.k. tj. kierował się względami prewencji ogólnej oraz szczególnej, miał na uwadze warunki i właściwości osobiste oskarżonej, baczył aby dolegliwość kary była adekwatna do wagi

	<p>miesiący ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym</p> <p>III. kara łączna 2 (dwa) lata ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym</p>	<p>czynów i stopnia zawinienia.</p> <p>Czyn z art. 284 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności do 3 lat;</p> <p>Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonej. Jest ona osobą dorosłą, o wykształceniu średnim, zatem z pewnością zdawała sobie sprawę z przestępczego charakteru swoich czynów. Stąd stopień zawinienia należy ocenić jako znaczny. Działała ona umyślnie w zamiarze bezpośrednim.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżoną czynów w ocenie Sądu należało uznać za wysoki. Naruszone zostały istotne dobra jakim jest mienie.</p> <p>Znaczny stopień winy i wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonej czynów jak również uprzednią karalność (k. 420) Sąd uznał za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary.</p> <p>Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył właściwości i warunki osobiste oskarżonej w postaci ustabilizowanego trybu życia.</p> <p>W przekonaniu Sądu orzeczone wobec S.</p>
--	--	--

S. jednostkowe kary ograniczenia wolności po 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności połączone z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych jej czynów, zaś ich dolegliwość nie przekracza stopnia zawinienia oskarżonej. Jednocześnie kary te, w ocenie Sądu, spełniają swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, a także będą właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

W niniejszej sprawie zachodziły przesłanki określone w art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 i 3 k.k. do orzeczenia wobec S. S. kary łącznej.

Sąd Najwyższy wielokrotnie już wskazywał na potrzebę badania związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami jako na okoliczność decydującą w poważnej mierze o zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., OSNKW 1984, nr 5-6, poz. 65; wyrok

Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 1986 r., OSNKW 1976, nr 10-11, poz. 128). Podobne stanowisko prezentują sądy apelacyjne (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 8 marca 2001, sygn. II AKa 59/01, Prok.i Pr. 2002/3/21, Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 28 czerwca 2002, sygn. II AKa 138/02, KZS 2002/7-8/41 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 9 maja 2001, sygn. II AKa 63/01, Prok.i Pr. 2002/7-8/20).

Nadto słusznie rozstrzygnął Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 9 maja 2001, sygn. II AKa 63/01, opubl. w Prok.i Pr. 2002/7-8/20, że zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest nie tylko relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami, czyli bliskością związku przedmiotowo-podmiotowego, ale także tym, w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. W konsekwencji Sąd Apelacyjny zauważa, że im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego

wysokością kar
orzeczonych za
przestępstwa, objęte tym
wyrokiem.

Zasadę absorpcji stosuje się więc, gdy przestępstwa wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnjajowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc blisko powiązany zespół zachowań sprawcy, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

Dokonując rozważań w zakresie orzeczenia kary łącznej ograniczenia wolności, Sąd ocenił w stosunku do oskarżonej S. S. stosunkowo dość bliski związek przedmiotowo – podmiotowy, między popełnionymi przezeń czynami, godzenia w tożsame dobra, i jednocześnie działanie w stosunkowo zbliżonym czasie i w tożsamym celu- osiągnięcia korzyści majątkowej.

Sąd wziął również pod uwagę uprzednią karalność oskarżonej S. S..

Wymiar kary łącznej mógł oscylować w granicach od 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności do maksymalnie dwóch lat ograniczenia wolności.

Biorąc powyższe elementy pod uwagę Sąd orzekł wobec oskarżonej karę łączną 2 lat ograniczenia

			<p>wolności połączoną z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. W ocenie Sądu kara ta w pełni spełni cele prewencji ogólnej wobec ogółu społeczeństwa oraz cele prewencji szczególnej względem oskarżonej, ukazując jej, że tego rodzaju naganne zachowanie nie może spotkać z akceptacją ze strony Sądu.</p> <p>Należy podkreślić, że orzeczenie wobec oskarżonej kary łącznej ograniczenia wolności na zasadzie absorpcji nie znajduje żadnego usprawiedliwienia ujawnionymi okolicznościami mającymi wpływ na jej rozmiar.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. S.	IV	IV V	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania w sprawie od dnia 06 czerwca 2016r. godz. 15.45 do dnia 06 czerwca 2016r. godz. 18.15.

		Z uwagi na fakt, że do dyspozycji Sądu przekazano dowody rzeczowe w postaci trzech sztuk dokumentów wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 119 akt sprawy pod poz. 1, dlatego zasadne było pozostawienie ich w aktach sprawy
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI i VII	Z uwagi na fakt, iż S. S. (uprzednio C.) korzystała w toku postępowania karnego z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, którego wynagrodzenie z tytułu udzielanej pomocy prawnej nie zostało w całości ani w części uiszczone, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na	

rzecz adwokat M. W. kwotę (...) (jeden tysiąc osiem) złotych powiększonej o podatek VAT. Podstawą przyznania wynagrodzenia były przepisy § 17 ust. 2 pkt. 3 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Mając na uwadze, iż adwokat uczestniczył w ośmiu rozprawach należne mu wynagrodzenie trzeba obliczyć według wzoru: 420 zł (stawka za postępowanie przez sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym) + 7 x 20% kwoty 420 zł = 7 x 84 zł za siedem dodatkowych terminów rozpraw). Uzyskana w ten sposób kwota wynosi 1008 złotych.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną S. S. (uprzednio C.) z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Uiszczenie kosztów sądowych w sytuacji kiedy oskarżona nie pracuje ze względu na stan zdrowia jak i pozostaje obecnie na utrzymaniu męża byłoby bowiem zbyt uciążliwe dla oskarżonej.

1.1Podpis	